Година V | гр. Плѣвенъ, 29 Мартъ 1898 год. | Брой 12

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Г. „Плѣвенски Гласъ" ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за обликуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ржкописи се връщатъ, ако бждать платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

За Читалище „Съгласие" Плѣвенъ

ВАЖНО ЗА ГОСТИТѢ НА ХОТЕЛЪ „ЕВРОПА"

Подписанитѣ обявяваме, че отъ 1-й Априлий наново отваряме кухня при Хотела си. Гоститѣ ни всѣкога ще намѣрятъ хубави и вкусни естиета и бърза прислуга.

Съ почитание:
Бр. А. Бояджиеви.

ТЕЛЕГРАММИ

Виена, 25 Мартъ. Едно писмо отъ Ст. Петербургъ, обнародвано въ Corr. politique, казва слѣдующето: рускитѣ дипломатич. кржгове разискватъ единъ планъ имѣющъ за цѣль да се разрѣши на командантитѣ на руската, френската, английската и италиянската ескадри, които се намиратъ сега въ критскитѣ води, да се споразумѣятъ съ висшитѣ членове на критското събрание за уреждането една общинска администрация на основание принципитѣ, изработени отъ посланницитѣ въ Цариградъ и приети отъ силитѣ. Испълнението на този планъ ще се осжществи чрѣзъ сключването на единъ заемъ. Въ Ст. Петербургъ вѣрватъ, че компетентнитѣ по този въпросъ сили нѣма да откажатъ задружната си гаранция по този заемъ.

Вашингтонъ, с. д. Посланницитѣ се събраха вчера, за да опрѣдѣлятъ една приемлива отъ Испания и отъ въстанницитѣ формула за примирие. Всичкитѣ усилия на папата и на дипломатитѣ се съсрѣдоточаватъ сега върху въпроса за примирието. Сената се събра днесъ на тайна сессия. Г-нъ Макъ Кинлей повика часа по два въ вхите хоусе (правителственъ домъ) по двама главатари отъ всѣка партия, за да имъ обясни положението.

Той заяви, че е рѣшилъ да испрати мессажътъ едвамъ въ понедѣлникъ, той отказва да говори повече и да обясни причинитѣ за отлаганието.

Прѣдставителитѣ на англия, франция, германия, австро-унгария и испания редактираха вчера една коллективна нота, съ която прѣдлагатъ посрѣдничеството си за избѣгване на войната. За сега не се знае да ли нотата е вече прѣдставена.

Ню-Иоркъ с. д. Една летуча ескадра подъ командата на Комодерашли, ще тръгне слѣдъ 24 или 48 часа, вѣроятно за кандскитѣ острови.

Мадритъ с. д. Семейството на Г-на Woochforb (американски посланникъ) тръгва довечера за Биярецъ (Франция). Французския въ Мадритъ прѣдставитель Г-нъ Патернетръ посѣти Г-на Woodford въ американското посолство. Цѣлия персоналъ на това посолство замина за Парижъ, гдѣто ще бжде готовъ да се завърне, въ случай на нужда. Днесь се събра министерски съвѣтъ.

С. Петерсбургъ с. д. Вчера въ мънастирътъ св. „Александръ Невски" сирокалдийски и несторияински владика Г-нъ Маръ-Иоанъ, биде приетъ въ Лонното на правосланната църква.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пжть). Окржжното до турскитѣ прѣдставители въ странство, текстътъ на което се редактира завчера въ едно извънредно заседание на министерски съвѣтъ, относително критския въпросъ, е съ сжщата смисъль, както и първото. То ще бжде испратено по адрессъ вѣроятно днесь.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пжть). Спорѣдъ твърдѣ акредетирани тукъ слухове, българския въ Скопие владика Негово Високопрѣосвѣщенство Г-на Синесий ще продължава да засѣдава на архиерейския си прѣстолъ.

г. Плъвенъ, 29 Мартъ 1898 год.

Никакъ не се чудиме на поведението, което държи опозиционната пресса спрямо министъръ президента Г-нъ Д-ръ К. Стоиловъ, защото въ гоненията си тази пресса е отишла толкова делечъ, че една добра дума, една похвала отъ нейна страна би се считало цѣло чудо. »Народни Права«, »Свобода«, а слѣдъ тѣхъ и другитѣ тѣмъ подобни вѣстници и днешенъ день не прѣдставатъ да експлоатиратъ съ болѣстьта на Г-на президента Д-ръ К. Стоиловъ, като свързватъ съ това и въпроса за една мобелизация на нашата войска и описватъ положението на работитѣ съ Турция въ такива краски, като че се намѣрваме при надвечерието на една война. При всичко че отношенията ни съ Турция продължаватъ да сж едни отъ добритѣ и приятелскитѣ, обаче опозиционната пресса намира тѣзи сжщитѣ отношения за неприятелски и като вижда, че днешньото правителство стои на крѣпка нога, отива до крайность по този въпросъ, като принася на страната мечешка услуга съ доноситѣ си противъ тази България, за доброто, на която съ крокодилски сълзи плачи и то само, защото нейнитѣ корифей не сж на чело на работитѣ, като се стрѣми съ разнитѣ си невѣрни съобщения да изострюва отношенията между България и Турция. Отъ такова естество сж пусканитѣ слухове за мобелизацията на запаса, за намѣрението на правителството, ужъ, да трупа и то нашитѣ войски на границата съ Турция и пр. И като исхожда отъ тази точка сипи купъ хули по адресса на правителството, а главно къмъ министръ президента, комуто прѣписва какви ли не епитети. Това е безсъвѣстность. Това показва колко ниско е паднжла въ нравственно отношение опозиционната пресса. Ако Г-нъ Д-ръ Стоиловъ е дѣйствително болѣнъ и е такъвъ, какъвто го прѣдставлява опозиционната пресса, което е цѣла клѣвета, нѣма народната партия ще отстжпи властьта на Свирчо или Радославова? Ако е имала у насъ партия въ рѣдоветѣ, на която да сж числжтъ най добритѣ и интелегентни сили, то е народната партия. Ако Г-нъ Стоиловъ, да допустнемъ, се оттегли отъ властьта, ще го замѣсти другъ, а радославиститѣ и свирчовиститѣ ще зяпатъ пакъ отъ страна и ще чакатъ да имъ падне манна отъ небето. Колкото се отнася до пусканитѣ слухове за една война съ Турция, като налѣжаща, това е съвършенно невѣрно; това е едно отъ срѣдствата, съ които опозицията си служи да расклати положението на днешньото правителство, та да дойде и нейния редъ. Нашето правителство, което по всички въпроси е постжпвало съ тактъ, не ще се впусне въ авантюра, защото знае, какви ще бждатъ послѣдствията отъ една война, още повече, когато нѣма причини за война. Че отношенията между Турция и България сж едни отъ добритѣ и приятелскитѣ се подтвърждава и отъ телеграммата, съ която Султана е поздравилъ Г-на президента Д-ръ К. Стоиловъ по случай оздравяванието му, и благопожеланията, които му отправя.

МѢСТНИ НОВИНИ

Ревизия. Отъ недѣля врѣме ревизора на финансийтѣ Г. Кацаровъ, се намѣрва въ градътъ ни, гдѣто ревизира по голѣмата часть отъ учрежденията, които боравжтъ съ държавни пари.

Оплакване. Става нѣколко безименни дописки какъ получаваме отъ градътъ, съ *коиие* до в. „Бдителъ", срѣщу доставчика на хранитѣ на войницитѣ отъ мѣстния гарнизонъ. Расправя ни се че хлѣбътъ билъ до толкова лошъ, черенъ и нечисть, щото гнусъ го е било човѣкъ да го гледа, а не и да ѣде. Мѣсото не падало по долѣ, ако, казва дописника ни, се укачеше въ градската мѣсопродавница, общината ни минута не щѣше да го държи. Казва се още, че нѣкога Д-ръ Козаровъ бракувалъ мѣсото, а началството го приело. Обръщаме сериозното внимание на това началство, да бжде по точно спрямо контрактитѣ, сключени съ хазната, па билъ той кой ще. Войницитѣ сж хора и наши синове и държавата имъ отпуща доста храна, не вѣрваме да се прави отъ залака икономия. И ние сме чували съ хиляди оплаквания отъ Г. г. офицеритѣ, но... Богъ високо, царь далеко. . .

Друга дописка, която получихме е отправена срѣщу мѣстното женско шивачко училище. Дописката ни изброява много работи, които искарва, щото учителкитѣ малко разбирали отъ работата си. Спорѣдъ насъ, ако и да се женски работи, но ржководителитѣ му, трѣбва да се снабдятъ по напрѣдъ съ познания и тогава да зематъ работи и да учатъ дѣца. Ако тѣ незнаятъ, какво ще може да научатъ прибранитѣ дѣца, ако не отъ една страна да шиятъ, а отъ друга да порятъ. Дано не се случва ново оплакване. По сериозно внимание въ работата, никой не ще се плаче. —

Дѣтето монстра, за което бѣхме съобщили въ единъ отъ минжлитѣ си броеве, съ *свинската* муцунка, направило му се операция, но и до днесь не може да се кжрми освѣнъ съ лжжичка. Бѣднитѣ родители, които сж твърдѣ бѣдни прѣтърпяватъ цѣло наказание. Изглежда, както бащата ни расправя, че дѣтето ще живѣе. —

Платежната заповѣдъ, съ която Г. Подполковникъ Мариновъ е истеглилъ суммата 500 л. носи дата 26/II 1898 г. това узнахме отъ вѣрно мѣсто. —

Както се научаваме, въ скоро врѣме ще се отдаде на тръгъ направата на развалената часть отъ шосето Плѣвенъ — София, а именно частьта между паметницитѣ при горни Джбникъ и Телишъ. Това шосе отъ дълги години стои развалено и сега е стѣснено отъ прѣкараний и приготвений за направата му материалъ, щото двѣ кола, ако се срѣщнатъ, нѣма гдѣ да се разминжтъ.

Чакъ сега ще падне днешното правителство, щомъ въ с. *Згалювецъ* Плѣвенско е съставенъ либераленъ клубъ — отъ Радославовата партия, на чело съ Димитръ Великовъ — (Сакантията). Когато четохме протокола, обнародванъ въ *„Народни Права"*, цѣлъ съ всичкитѣ му членове, ние се смѣхме до сълзи. Въ с. Згалювецъ, либерална дружина. Гевезетата отъ Плѣвенъ расказватъ, че Тодоръ Щирковъ ходилъ и отворилъ засѣданието. Говорилъ отъ името на нѣкой Севлиевецъ-Влаювъ и Пешовъ, че правителството скоро ще падне и че другъ никой не ще го замѣсти освѣнъ Рад-въ. Послѣдния като се качалъ на *кормилото*, ще опрости не само всички данъци но и всички *частни* дългове, а главно и онѣзи на др. *„Нива"* и на търговцитѣ. Дим. Великовъ се въсхителъ и приелъ да стане селски водитель. И така въ скоро врѣме, ние ще престанемъ да плащаме данъци, ще се оттървемъ отъ дълговетѣ къмъ умразнитѣ кредитори, съ една рѣчь — тържество на правдата, на равенството. Кадѣ оставатъ надирѣ социалиститѣ . . . .

ВЖТРѢШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Конкурси прѣзъ 1898 год. Земледѣлческия съвѣтъ е държалъ въ послѣдне врѣме нѣколко засѣдания, въ които мѣжду друго е рѣшилъ уреждането на слѣдующитѣ конкурси прѣзъ 1898 година. Общи конкурси по земледѣлието и скотовъдството ще станатъ въ градоветѣ: Ломъ, Силистра, Разградъ, Ямболъ и Карнабадъ.

Специални конкурси ще станжтъ въ слѣдни-

тѣ градове: 1) по коневъдството и едъръ рогатъ добитакъ въ Плѣвенъ; 2) за копринарство въ Орхание и Стани-мака; 3) ще се раздаватъ премии за училищни градини; 4) прѣмии на лозари, които пръскатъ лозята противъ перенеспора.

Завчера, когато идвалъ трена отъ София за Романъ въ тунела № 12 се случило едва ли не цѣло нещастие. Когато трена влѣзлъ въ тунела една цѣла стѣна отъ пръсть се свлекла, която успѣла да съкруши само послѣдния вагонъ. Слѣдъ петь часовно работение пхтя билъ поправенъ. Това даде причина да окхснѣе пощата отъ София.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

По Критския въпросъ.

Виенския вѣстникъ *„Политическа Кореспонденция“* обнародва едно писмо получено отъ Петерсбургъ, въ което се казва, че на основание точнитѣ свѣдения, които дописника е узналъ отъ компетентитѣ кржгове, можалъ билъ да съобщи, че новината, спорѣдъ която, ужъ, Руссия, Франция и Англия се били рѣшили да настанѫтъ принцъ Георгя за критски генералъ губернаторъ и безъ съгласието на Султана, била чиста измислица. Русскитѣ компетентни кржгове, казва дописника, не сж обсждали подобенъ проектъ и незнаятъ, че такова дѣйствие е било проектирано отъ другитѣ двѣ сили. Отъ друга страна споменатитѣ кржгове иматъ още надѣжда, че кандидатурата на принцъ Георгия, която за сега е изоставена на страна, въ скоро врѣме ще бжде пакъ турена на зелената маса и че най сетнѣ ще намѣри и съгласието на висшитѣ цариградски кржгове. Относително проектираното пхтувание на принцъ Георгия за Петерсбургъ, нищо положително не се било знаяло.

Отъ съдържанието на тая Петерсбурска корреспонденция може свободно да се заключи, че при каквито и да е спънки отъ страна на султана за поставянието принцъ Георгия за критски генералъ губернаторъ, тоя послѣдний ще бжде назначѐнъ и въпреки желанието на подишаха, благодарение на подържката на тритѣ велики сили.

Гърция.

Закона по заема за обѣщетението по войната биде приетъ отъ гърцката камара на трето четение, и на 22 того промулгиранъ. Говори се, че кралъ Георгий щѣлъ билъ да отложи камарата за 40 дена. Покушителитѣ върху живота на краль — Кардици и другаря му бидохж осждени на смърть.

Испания и Съедененитѣ Държави.

Близо двѣ години врѣме въ островъ Куба се води отчаяна война между възстанницитѣ кубанци и испанскитѣ войски. Кубанцитѣ искатъ да се отцѣпхтъ отъ Испания и да образуватъ една самостоятелна република, но понеже островътъ Куба е най богатата испанска колония, естественно е, че испанското правителство употрѣблява всички подходящи по случая срѣдства за потушаване на възстанието и възстановяването въ островътъ миръть и тишината. Въ послѣдньо врѣме сѣверо-американскитѣ съединени държави земахж вечъ явно страната на възстанницитѣ — кубаници и заплашватъ Испания, че тя, ако не признае пълна автономия на кубанцитѣ, то тѣ ще се намѣсѭтъ съ сила за успѣха на възстанницитѣ. Една телеграмма отъ Вашингтонъ съ дата 21-й Мартъ казва, че комитетътъ на сенатската коммиссия по иностраннитѣ работи прѣдставилъ е единъ докладъ до прѣдсѣдателя на великата республика, въ който се прѣпоржчва резолюцията за припознаваниито автономията на островъ Куба, като сжщеврѣменно поканва и намѣсата на Съединенитѣ Щати. Отъ своя страна и испанското правителство прѣдъ видъ грозящата бждуща-война взема енергически мѣрки да посрѣщне добрѣ приготвена намѣсата на Съединенитѣ Щати въ чисто-вътрешнитѣ работи на Испания. За тая цѣль една ескадра отъ канониерки и торпилиерки е зминала за водитѣ на островъ Куба и въ карпското пристанище съ трѣскава дѣятелность се въоружаватъ и приготовляватъ за бой едно доста внушително число военни кораби. Съ единъ указъ разрѣшава се на правителството да издаде съкровищни бонове за 225,000,000 лева нуждни за войната. При сегашнитѣ обстоятелства въ цѣла Испания всички жители безъ разница на партии прѣдлагатъ съдѣйствието си на правителството прѣдъ грозящата, общото отечество, опасность. Даже и главатаритѣ на карлиститѣ сж се явили прѣдъ министра —прѣдсѣдателя г-на Сагаста и сж го увѣрили въ пълната си прѣданность за защита цѣлостьта на отечеството.

Министра на външнитѣ работи г-нъ Катъ де Бонъ посѣтенъ отъ единъ вѣстникаръ, казалъ че всичко дава да се вѣрва, че войната е нейзбѣжна.

Въ Мадридъ и провинциитѣ владѣе пълна тишина. Въобще настроението на испанцитѣ противъ американскитѣ янки е много силно. Дипломатическото тѣло, а особенно папския нуций въ Мадридъ прави усилни постжпки, за да се избѣгне войната, но не е за вѣрвание, че тѣзи усилия ще се увѣнчаѫтъ съ успѣхъ.

Въобще се допуща, че въ тая война побѣдата ще бжде отъ страна на Испания, която въ много отношения е много по приготвена отъ колкото Съединенитѣ Държави, които по настоящемъ нерасполагатъ нито наполовинъ съ сухопхтни и морски сили като Испания. Желанието би било щото побѣдата да бжде отъ страна на Испания, защото и правото е отъ нейна страна.

Франция.

По дѣлото на Емилъ Золя кассационния сждъ кассиралъ присждата на присяжний сждъ, безъ обаче да испрати жалбата на Зола прѣдъ нѣкой другъ присяженъ сждъ. Това кассационно рѣшение е мотивирано отъ факта, *че Зола дефамиралъ военния сждъ, а не военния министръ и слѣдователно тъжбата е трѣбвало да бжде подадена отъ самия воененъ сждъ.*

Какъ гледатъ въ Плѣвенъ и Плѣвенско на „дѣтинската болѣсть“.

Отъ Д-ръ Т. Живковъ.
Плѣвенски Окржженъ лѣкарь.

Подъ това название въ Плѣвенъ и въобще въ Плѣвенско, подразбиратъ двѣ болѣсти: едната, която въ медицината се нарича Епилепсия (epilepsia), падавица, другата — Eclampisa infantum т. е. дѣтинска падавица. Първата се срѣща исключително при възрастни, втората при дѣца. Тъй като послѣдната, по дѣцата, много е распространена и на често се случва, станала е твърдѣ достжпна и всеизвѣстна на населението и е нарѣчена „дѣтинска болѣсть“. Но понеже признацитѣ на едната, както и другата въ врѣме на паданието (припадъка) въ нищо не се различаватъ, то и първата е нарѣчена съ сжщото име „Дѣтинска болѣсть“, макаръ че тя се срѣща само у възрастнитѣ.

Въ какво се състои паданието, какъ падатъ болнитѣ, и какво става съ тѣхъ въ врѣме на припадъка, на мнозина е извѣстно и нѣма нужда да се описватъ разнообразнитѣ и всевъзможни гърчения (конвулзии) и движения на разнитѣ части на тѣлото. Въ всѣки случай, картината на болѣстьта е колкото грозна и ужасна, толкова чудна и таинственна. Тя вдъхва на окржжающитѣ болния страхопочитание и набожность. За това съ право епилепсията у възрастнитѣ въ медицината е нарѣчена и Morbus Sacer, свѣта болѣсть. За това и мнозина отъ градътъ, както и селата, а особенно бабичкитѣ, но туку така отведнъжъ произнасятъ името ѝ, но съ нѣкакъвъ страхъ и разни движения и забикалки, ще се помъчатъ да кажатъ, че еди кое си дѣте било болно или умрѣло, „отъ онази, отъ лошата“, и чакъ послѣ ще додадѫтъ „отъ дѣтинската болѣсть“. Тя е болѣсть която кара тръпки да побиватъ хората тука, когато стане разговоръ за нея или когато произнасятъ нейното име.

Дѣтинската болѣсть у възрастнитѣ и дѣтинската болѣсть у дѣцата все една болѣсть ли е или различна?

Така, както гледаме болнитѣ отъ страна въ врѣме на припадъка, ще кажемъ, че е една и сжща, но ако потърсимъ причинитѣ имъ, ще намѣримъ, че тѣ сж една отъ друга съвършенно различни болѣсти. Първата е нервна и наслѣдственна болѣсть. Човѣкъ иначе съвършено здравъ, бива отъ нея внезапно спопаднатъ, на пхтя, на пазаря, въ черква, въ театръ и пр. Припадъка трае 5 до 15 минути, нѣкога и повече, и прѣмине болния става и си върви по работата. Тя често пхти противостои на всѣко лѣкувание, и нея човѣкъ може да влачи прѣзъ цѣлия си животъ. За това хората гледатъ на нея съ отчаяние, като болѣсть, дадена отъ Бога, болѣсть неизлѣчима, на която не трѣбва да се става на пхть. Сжщо така мислятъ и за дѣтинската болѣсть у дѣцата. Въ Плѣвенско сжществува едно чудно суевѣрие и прѣдубѣждение, че не всѣка болѣсть е за докторъ, т. е. всички болѣсти докторъ не може да цѣри. Не рѣдко се случва щото да попитва нѣкой доктора, негова ли е работа за цѣрение на извѣстна болѣсть или не. Той настоятелно иска отъ доктора да му обади, че ако не е негова работа, да търси цѣръ на друго мѣсто, т. е. да тръгне по ходжи, по кадишки, по циганки и разни врачки. Къмъ тази категория принадлѣжжтъ горнитѣ двѣ болѣсти. Но тѣ сж и онѣзи таинственни болѣсти, за които, освѣнъ че не трѣбва да се вика докторъ, но отъ които болнитѣ спопаднати, въобще не трѣбва да се бутатъ. Викание докторъ се счита като че ли за грѣхъ. Дѣтинската болѣсть у възрастнитѣ тука малко ни интересува. Особенно внимание на това мѣсто заслужва Дѣтинската болѣсть у дѣцата.

И по-горѣ се каза, че дѣтинската болѣсть у дѣцата е една отъ много честитѣ. Слабия и неженъ дѣтски организмъ твърдѣ е наклоненъ къмъ тази болѣсть. Кои сж главнитѣ причини, дѣто я прѣдизвикватъ? На първо мѣсто това сж бързитѣ (остри) заболявания на дѣцата, придружени съ силно трескаво състояние, напр.

ПОДЛИСТНИКЪ

Источно-Азиятска Хроника.

Съ вчерашната спогодба на Русскитѣ домогателства, Хрониката на послѣднитѣ събития въ источната Азия отбѣлѣзва една многозначителна дата въ историята на европейската политика. Единъ итогъ (общий резултатъ) на най важнитѣ събития, които се раизграхж прѣзъ послѣднитѣ мѣсеци въ Китай, сж много интересни въ данний моментъ:

14-й Ноемврий 1897 г. — Германскитѣ войски извършватъ единъ дессантъ въ Киаотшау, като искатъ едно обезщетѣние за убийството на двама министри.

30-й Ноемврий. Германия формулира обезщетителни претенции, между другитѣ и окупирането на Киаотшеу, като една станция за едно каменно въглещно депо.

18-й Декемврий. — Россия окупира Портъ-Артуръ.

26-й Декемврий. — Англия придобива въдворението на Макъ-Ляви-Бровнсъ, като главний съвѣтникъ при митницата въ Корея.

10-й Януарий 1898 г. — Киаотшау съ една область отъ 920 квадратни километри се дава подъ аренда (кирия) на Германия за 99 години. — Освѣнъ това Китай се заявлява готова да заплати и едно почтенно парично обезщетение.

17-й Януарий. — Извѣстено на в. „Таимсъ“ че Англия иска комплекното отваряние на Порта (пристанище) Талиенвансъ и послѣ тя оттегли това си искание, Лордъ Салисбури дементира (опровѣргава) това извѣстие.

24-й Януарий. — Английскитѣ военни кораби напущатъ Портъ, слѣдъ това, като простояхж тамъ нѣколко седмици, за да наблюдаватъ русскитѣ военни передвижения; русситѣ си оставатъ прѣспокойно въ пристанището.

28-й Януарий. — Убийството на германския министръ Шуще въ Теимо.

30-й Януарий.—Россия иска едно съразмѣрно обезщетение за позволението Концесеии на Германия.

3-й Февруарий. — Русски войски оккупиратъ различни областни части на Манджурия.

10-й Февруарий. — Французский посланникъ домогва едно значително парично обезщетение за нападение върху единъ французский подданникъ въ Тонкинъ отъ китайската чернъ (простъ народъ).

11-й Февруарий. — Германия получава като удовлетворение за убийството на матросътъ Шулце едни значителни желѣзнопхтни концесии въ провинцията Киянзу.

14-й Февруарий. — Китай исплаща на Франция 100,000 франка обезщетѣние за нападение на подданника ѝ.

21-й Февруарий. — Китайския заемъ е заключенъ окончателно. Този заемъ ще се достави отъ германски и английски банки, подписката се посрѣща радостно въ Германия, обаче въ Лондонъ тя не намира единъ добъръ приемъ, дордѣ Китай нѣма да даде една солидна гаранция, че *Янктсе* нѣма да се отстжпи на никаква чужда сила.

26-й Февруарий. — Германия получава единъ желѣзно-пхтний монополъ въ Шантунгъ.

28.й Февруарий. — Россия взема подъ кирия отъ Кореа Деерский островъ, като станция за едно каменно вжглищно депо.

7-й Мартъ. — Россия иска Портъ-Артуръ подъ сжщитѣ условия, подъ които Германия е получило Киаотшоу. Съ единъ императорский указъ назначава се флотский капитанъ Розендолъ, като Киаотшауский губернаторъ. Япония заявява съ една строга нота, че не може да допуща никакво по нататъшно отсрочвание за исплащанието на китайското военно обезщетѣние.

8-й Мартъ. — Китай заявлява съ една нота готовъ да исплаща военното обезщетѣние прѣзъ мѣсецъ Май. Пристигванието на принцъ Хенрихъ въ Хонгконгъ.

9-й Мартъ. — Раздражение въ Япония заради русскитѣ домогателства.

12-й Мартъ. — Английския посланникъ въ Пекинъ протестира противъ отстжпванието на Портъ-Артуръ.

15-й Мартъ. — Русския „Chorgé d'affaires“ (исправляющий длъжность на посланника) въ Пекинъ протестира противъ желаемото домогателство на Тсунглий Яспенъ (Върховний китайский государственний съвѣтъ), прѣговоритѣ за Портъ-Артуръ да се прѣнесхтъ въ Петерсбугъ. — Русски доброволци десеондиржтъ въ Хемулпо и се отправляватъ въ Сеулъ.

17-й Мартъ. — Франция води прѣговори за едни концессий въ Южний Китай. Китай не трѣбва да остжпва никому никаква педя земя отъ слѣд-

пневмония (възпаление на бѣлия дробъ), силна настинка съ кашлица и хъркание въ гръдитѣ (брохитъ), скарлатина и сипаница. Подиръ тѣхъ иде нередовность въ пищеварителнитѣ органи (стомаха и червата), вслѣдствие на прѣяждание или употрѣбление отъ дѣцата на храна, която врѣди тѣхния стомахъ. У нѣкои дѣца, които рано биватъ отбивани и искуственно хранени съ гризъ, млѣко и друга храна, често се явява продължителенъ запоръ (кабузъ), у други диария (сюрмекъ). Като причина на дѣтинската болѣсть, често пѫти се явяватъ като паразити, отъ родътъ на червеитѣ, въ червата на дѣцата напр. глисти, панделка (тения) и пр. Има една болѣсть, която се явява у слаботѣлесни и слабо хранени дѣца, на които коститѣ не могѫтъ добрѣ да заякнатъ, но биватъ мегки и гъвки. Това е така нарѣчената Английска болѣсть, рахитисъ. И тя често пѫти бива причина на дѣтинската болѣсть.

Сега да видимъ какво става у онази кѫща, дѣто има болно отъ дѣтинска болѣсть. За тая кѫща е цѣло нещастие, цѣло Божие наказание. Домашнитѣ се считатъ като отрѣдени отъ сѫдбата да дадѫтъ жертва милото си дѣте. Родителитѣ съ сълзи на очи гледатъ отъ страна на рожбата си, и я считатъ за изгубена. Съ неимовѣрна бързина ще се разчуе по махлата за голѣмата катастрофа въ тая кѫща. И слѣдъ не дълго врѣме ще захванатъ да се изреждатъ, разбира се, на първо мѣсто бабичкитѣ. Ще насядатъ отъ страна, ще позаплачѫтъ, ще похълцатъ и въздишатъ. Въ стаята е гробна тишина, погледа на всички е обърнатъ къмъ нещастното дѣте, безъ да посмѣе нѣкой да го побутне. И ако се опита нѣкоя по глупава това да направи, другитѣ, по старитѣ, които много сѫ видѣли и патили, съ думитѣ „сакънъ не бутай!“ не я оставятъ. И така занесени и заплѣснати въ скърбь и страхъ, чакатъ дѣтенцето да умрѣ, като още повече плашатъ истръпналата отъ страхъ майка, а никоя не се сѣща да я утѣши. На никоя не идва на умъ, нѣщо добро да я съвѣтва. За повиквание на докторъ не може ни дума да става.

На 15 Мартъ н. г., около часътъ $7^1/_2$ заранья, бѣхъ бързо повиканъ да прѣгледамъ едно болно дѣте. То бѣше 2 годишната С., дѣте на Р. К. То бѣше болно отъ „дѣтинската болѣсть“, и то въ силата на припадъка. Домашнитѣ расправиха, че тя му се появила около часа 6 и викали свѣщенника С. Б. да му почете, който отъ какъ му почелъ, съвѣтвалъ ги да викатъ докторъ. По съвѣта на свѣщеника и наставленията на чиновника Д. Р., който у тѣхъ живѣе съ кирия, това чудо, да се вика докторъ за такава болѣсть, биде направено. Дѣтето имаше силенъ огънь близу 40 градуса. Гърдитѣ му силно хъркахѫ. Прѣглеждание и прѣслушване на дѣтето поради припадъка, бѣше невъзможно, нито пъкъ можеше да му се даде нѣкакво вътрѣшно лѣкарство. Ами какъ да се намали силния огънь? Поискахъ паница съ оцетъ и кърпи и захванахъ да го налагамъ по гръдния кошъ и главата. Влѣзна една бабичка, тѣхна роднина, и съ влизанието си захвана да се кръсти и рони сълзи. „Що го бутате“, извика тя, „не видите ли каква му е болката?“ Поизглѣдахъ я, казахъ ѝ да сѣдне и да мирува. Но неще да млъкне, а захвана да расправя, какъ на нѣкоя си дѣтето тази болѣсть държала тъкмо 36 часа и умрѣло, пакъ захвана да нарежда и други, каква утѣха за нещастната майка! бабичката плахо гледаше, какъ смѣемъ да бутаме дѣтето. Ний освѣнъ че не послушахме нейнитѣ съвѣти, бутахме го всѣки 5 минути, а това бутание се състоеше въ промѣняване на оцетенитѣ кърпи. Слѣдъ 1 часъ огъня се понамали и температурата бѣше 39°. Налаганието продължаваше. Ето че иде още една, и тя вика да не го бутаме! Тя съ недовѣрие гледаше на тѣзи кърпи и на това, дѣто се върши съ дѣтето. И тя сѣдна. Около часа $9^1/_2$ температурата се намали на 38^5, около часа 10 движенията и гърченията по лицето и тѣлото захванахѫ да ослабватъ. Мислѣхъ, щомъ видѣхъ, че огъня спада и движенията се намалиха, да си отида, като дамъ наставления да продължаватъ налаганието, до като огъня съвършенно се изгуби и болѣстьта у дѣтето утихне. Но понеже сигурно знаехъ, че додето бѫдѫ още въ двора, кърпитѣ ще се хвърлятъ настрана, рѣшихъ да стоѭ още и продължавахъ налаганието. Колкото отиваше нататъкъ, дѣтето ставаше все по добрѣ и докато майка му отъ началото се боеше отъ кърпитѣ и оставяше азъ да ги налагамъ, захвана да ги взима отъ рѫцѣтѣ ми и сама да ги туря. Въ часа 11 температурата спадна на 37°, движенията съвършенно се изгубихѫ и за мое задоволство, за голѣма радость на майката, а за голѣмо чудо на бабичкитѣ, които чакаха дѣтето да умрѣ, то малко се прѣборави. То захвана да диша по полека и по спокойно, очитѣ си, които по напрѣдъ бѣха неподвижни и отправени все къмъ една посока, сега захвана да движи по разни направления. Сега можехъ спокойно да си отида. Но сега пъкъ азъ забранихъ да бутатъ дѣтето, като порѫчахъ да го оставятъ на мира и не дигатъ шумъ въ стаята, за да може да поспи и си отпочине. Сѫщеврѣменно имъ казахъ, че подиръ обѣдъ ще дойда да го прѣслушамъ и му напишѫ нуждитѣ лѣкарства.

Въ час. 3 подиръ обѣдъ пакъ отидохъ. Дѣтото заварихъ по добрѣ, отъ колкото кога го оставихъ. Прѣслушахъ го и какво намѣрихъ? Силно хъркание въ гръдитѣ, дробътъ пъленъ и натъпканъ съ храчки. Това е болесть, която медицината нарича капеларенъ бронхитъ. Тя бѣше причинила силния огънь, а отъ това и Детинската болесть. При това майката на дѣтето, отъ какъ я распитахъ, призна, че то дълго врѣме е страдало отъ диарреа (сюрмекъ), която въ послѣдне врѣме се понамалила- Вслѣдствие на диарреата и бронхита, дѣтето бѣше твърдѣ слабо Написахъ лѣкарствата, дадохъ нуждитѣ наставления и си отидохъ. На слѣдующия день, 16-й Мартъ пакъ наминахъ, колко да видѫ, какво става съ дѣтето и дали се даватъ лѣкарствата. То бѣше още по добрѣ, но кой ще повѣрва, че добритѣ съсѣдки отъ какъ се донели лѣкарствата на 15-й, макарь че видохѫ, че на дѣтето съ медиц. помощъ стана подобрѣ, пакъ сѫ съвѣтвали майката да не ги дава, за да не го поврѣдѫтъ. Казахъ ѝ да не слуша другиго, но редовно да продължава лѣкарствата, а отъ какъ ги свърши, или въ случай, че му стане нѣщо по злѣ, да ме извикатъ. Давани ли сѫ лѣкарствата или не и какво е ставало нататъкъ съ дѣтето, не могѫ да зная, нито пакъ нѣкой отъ домашнитѣ му дойде да ми обади. Азъ не отидохъ послѣ, понеже прѣдполагахъ, че то е добрѣ, но отпослѣ се научихъ, че починало на 22-й Мартъ. И така, пророчеството на бабичкитѣ, за жалость се испълни. Ако питате тѣхъ, отъ що е умрѣло дѣтето, ще Ви кажѫтъ, че отъ дѣтинската болѣсть, ако питате лѣкара, ще Ви каже, че то умре отъ силната болесть въ бѣлия дробъ.

Нѣшо прѣди 1 $^1/_2$ год. бѣхъ повиканъ въ кѫщата на тукашния гражданинъ Т. В. Майка му, бабичка на около 70 год. бѣше тежко болна отъ възпаления на бѣлия дробъ (пневмония). На слѣдующуя денъ пакъ ме повикахѫ да я прѣгледамъ. Мѣжду това той съобщи, че имало още единъ боленъ, неговото дѣте на около 1 год., но отъ дѣтинската болесть. По думитѣ му разбрахъ, че нѣматъ намѣрение дѣтето да се прѣглежда отъ Доктора. Майката му лежеше въ долнята стая, а надъ нея въ горния катъ бѣше дѣтето. По шумътъ и ходението и тропанието въ стаята разбрахъ, че горѣ ще има вѣщи, опитни и добри съсѣдки, събрани, както тука казватъ „да вардѫтъ“ дѣтето, т. е да го гледатъ отъ страна съ скърстени рѫцѣ. При болната бабичка отивахъ още нѣколко пѫти. Тя бѣше злѣ болна и докато се боехъ, че нѣма да я бѫди, тя стана подобрѣ а хубавото дѣтенце на Т. В. почина. Че то е било болно отъ дѣтинската болесть, това го вѣрвамъ, понеже тя на бабичкитѣ добрѣ е позната, но какви бѣхѫ нейнитѣ причини, не могѫ да зная, понеже не прѣглеждахъ дѣтето. А бабичката и днесъ е жива.

Прѣди нѣколко дена ме срѣщна учители Д. Т. Той ми се оплака, че дѣтото му, на около 8 мѣсеца, имало вече нѣколко пѫти слаби припадъци отъ дѣтинска болесть. Дѣтето сучи, но поради малко майчина кърма, хранили го и съ млѣко. Той ми съобщи освѣнъ това, че дѣтето имало често запоръ (кабузъ) и ме попита, дали неще да е отъ него. Казахъ му, че възможно да е отъ това. Учителя, доста интелигентенъ, види се, да е прочелъ негдѣ, или слушалъ нѣщо за тази болесть и нейнитѣ причини. Съвѣтвахъ го да прави всѣки день и въ опрѣдѣлено врѣме клистиръ (да му тура тулумба) на дѣтето си. Слѣдъ нѣкой день пакъ си видехме, и той ми се похвали, че дѣтенската болесть у дѣтето му била изчезнала.

Тѣзи три примѣри сѫ достатъчни, за да дадѫтъ добъръ урокъ всѣкиму, комуто трѣбва. Както е потрѣбна на гладния храна, така сѫщо е нуженъ на болния цѣръ, пакъ била болестьта му дѣтинска, и каквато и да е друга.

Настоящата статия нѣма наученъ характеръ. Тя нѣма за цѣль да открие нѣщо ново по медицината за Дѣтинската болесть, тъй като тя, нейнитѣ причини, както и лѣкуването имъ, напълно сѫ познати на медицинската наука.

г. Плѣвенъ, 25-й Мартъ 1898 год.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

Н. В. Краль Александръ е подарилъ на Министерството на Народното Просвѣщение, на книжевното дружество, на народнитѣ библиотеки въ София и Пловдивъ и на Висшето училище по единъ екземпляръ факсимиле отъ рѫкописното евангелие на князъ Мирослава отъ XII вѣкъ.

Г-нъ Министръ на вътрѣшнитѣ работи е поелъ хубавата идея да приготви единъ албумъ, въ който да бѫдѫтъ описани всичкитѣ памѣтници, въздигнати въ България за спомѣнъ на събитията по освободителната война, както и домоветѣ въ които е привѣлъ покойний Царь-Освободитель. За тази цѣль г-нъ министръ Н. Беневъ назначава една тричленна коммиссия въ слѣдующия съставъ: главния секретарь на министерството на Вѫтрѣшнитѣ Работи, Т. Василиевъ, директора на рисователното училище, Ив. Мръквички и началникътъ на картографическата секция при щаба на армията, капитанъ Данковъ. в. „Миръ“.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

До Г-на Редактора на в. „Плѣвенски Гласъ“.

Господине Редакторе,

Прѣдъ почитаемото Плѣвенско Окрѫжно Управление стърчи единъ брѣгъ отъ насипана пръсть (насипъ), сѫществуването на който може би да е отъ постройката на зданието, въ което се помѣщава помѣнатото по горѣ учреждение; казания брѣгъ отъ насипъ въ дъждовно врѣме постоянно се кърти отъ него пръстьта и се разнася току речи по една доста голѣма продължителность по главната Александровска улица, отъ което разнасяние на пръстьта се образува исключително голѣма калъ по казаната Александровска улица, а прѣдъ самото окрѫжно управление оставямъ на Васъ, г-не Редакторе, да се произнесете. Прочее кога ще бѫде тоя день или година, за да се очисти казания брѣгъ-насипъ и се отърве главната улица отъ кальта, която се причинява отъ брѣга?

На тоя въпросъ, г-не Редакторе, отъ общественна полза тържественно прѣдварително могѫ да Ви заявя, че азъ съмъ напълно увѣренъ, че Вий нѣма да оставите отъ да не му дадете гласность, като обърнете вниманието на почитаемата градска община да вземе нуждитѣ за това мѣрки.

Моето мнѣние, г-не Редакт., по въпроса относително по економич. му испълнение е слѣдующето:

Почитаемата Плѣв. град. община да помоли г-на Плѣв. окр. управитель, а послѣдний да распорѣди щото арестантитѣ отъ мѣстний окр. затворъ подъ вѣщото управление на г-на директора на затвора, г-нъ Катровъ, да се очисти казания брѣгъ насипъ, като за това общината вѣрвамъ не ще заплати повече отъ 50 ст. на человѣкъ за надница.

Освѣнъ горний въпросъ мисля, г-не редакторе, че не ще е лошево ако почитаемата градска община распорѣди, щото трапищата изъ нѣкой и др. улици отъ задънени гирани, отходни трапища и пр. подобни да се засипятъ и не става причина прѣзъ лѣтото да се застойва въ тѣхъ и вмирисва водата, отъ което застойване знаемъ ползата, която ни донася. Съ отлично почитание:

г. Плѣвенъ, 24/III 98 г. **А. И. Мускаровъ.**

Б. Р. Даваме мѣсто на горнята дописка на драго сърдце, защото по сѫщия въпросъ ние сме писали не веднѫжъ, поч. общ. управление вѣрваме, че ще се погрижи по този въпросъ и не ще остави, щото да се подканва общината за нѣща, които сама трѣбва да зема.

Разградска Окр. Постоянна Коммиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 598

Съгласно рѣшението на Разградский Окр. Съвѣтъ подъ № 26, взето съ протокола му отъ 7 Септемврий 1897 година подъ № 6 и въ допълнение на обявлението си отъ 12 Януарий н. г. подъ № 45, Постоянната Коммиссия съ настоящето си честь има да обяви на интересующитѣ се за знание, че въ гр. Разградъ тая година ще се устрои окр. конкурсъ по скотовъдството и нѣкои индустриални земледѣлчески растения. Деньтъ за откриването конкурса се опрѣделява 24-й Априлъ т. г. Конкурса ще трае три (3) дена, т. е. на 24, 25 и 26 Априлъ, прѣзъ което врѣме ще има голѣмъ пазаръ за продаване и купуване разенъ домашенъ добитъкъ, гдѣто ще има и военна ремонтна коммиссия за купѣване коньe за войсковитѣ части; прѣзъ сѫщото врѣме и Постоянната Коммиссия ще купува доброкачественни жребци и бикове за общинитѣ въ окрѫга както и отъ други постоянни коммиссии ще има да купуватъ жребци и бикове, а така сѫщо ще има джелепи (суватчий) за купуване добитъкъ за кланье. На конкурса ще се излагатъ главно домашенъ добитъкъ и нѣкои индустриални земледѣлчески растения, като: макъ (афионъ), люцерина, рапица, тютюнъ, бобъ, картофи и пр.

За това поканватъ се лицата, които иматъ за проданъ добри коньe, жребци и бикове, да ги докаратъ въ Разградъ въ горѣреченитѣ дни и ги изложатъ въ пазаря.

гр. Разградъ, 18-й Мартъ 1898 г.

Прѣдсѣдатель: Х. К. Хорозовъ
Чл.-Секретарь: Ф. Стояновъ

нитѣ *4* провинций: Квангтунгъ, Квангай, Юннанъ и Квайшау. — Домогателство на Франция за една станция за една каменно вѫглещно депо на полуостровътъ Лайтщау.

18-й Мартъ. — Французския „Chargé d' affaires“ Дюбайль Нотифицира на Цунгли-Яменъ една насилственно завладѣване на Франция. — Франция изисква настойчиво Китайския главний пощенский Директоръ да бѫде единъ французинъ. Унтеръ-офицеринъ Леймоннъ и двама солдати сѫ нападнати отъ китайци въ Коншуотиноу Киаотшунска область.

19-й Мартъ. — Китай умолява смиренно, да дава подъ кирия Талиенванъ, а не Портъ-Артуръ. — Обнародва се проспектътъ на китайския заемъ.

22-й Мартъ. — Едно Парижско извѣстие увѣдомява за едно пълно съглашение между французския посланникъ въ Петерсбургъ Монтенебло и русския министръ Муравьевъ, относително французски и русски домогвания за едни други концесий.

23-й Мартъ. — Нощни засѣдания на всичкитѣ членове на Цунгли — Яменъ въ лѣтния дворецъ заради русскитѣ многократни домогателства. Китай чака пассивно процедурата на Франция, на която домогателство той не е още отговорилъ.

25-й Мартъ. — Китай приема всичкитѣ русски домогателства: 1) Отдаване подъ кирия на Портъ-Артуръ на 25 години; 2) Отдаване подъ кирия Талиенваннъ, като Франкъ-Портъ; 3) Построяването на едно желѣзно пѫтище отъ Петунгъ до Талиенванъ и Портъ-Артуръ.

Мюнхенеръ Найесте Нахрихтенъ отъ 31 Мартъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 8412

Извѣстявамъ, че 31 день, послѣ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще сепродава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ, слѣдующиятъ недвижемъ имотъ въ землището на с. Тученица:

1) Нива „Иотовъ мость“ $3^1/_2$ декара оц. за 35 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката.

Имотътъ е собственъ на Нейко Вельовъ отъ с. Тученица, незаложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Хазната отъ 33 л. 17 ст. закъснелъ данъкъ по испълнителенъ листъ № 1211 отъ I Плѣвн. Миров. Съдия,

гр. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 го.

П. С. Приставъ, Плѣв. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ

2—62—2

№ 5334

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ.

1) нива Бохотското землище, мѣстностьта «коджа» 7 декара 8 ара оцѣнена 70 лева; 2) нива сѫщото землище мѣстностята «голѣми-лъкъ» 8 декара 2 ара оцѣнена 70 лева; 3) ливада, сѫщото землище и мѣстность 2 декара 5 ара оцѣнена 30 лева; 4) ливада сѫщото землище мѣстностьта «Гюруновъ» 2 декара 1 аръ оцѣн. 30 л.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнкитѣ.

Имотътъ е собственъ на Гечо Сѫловъ отъ с. Бохотъ, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на цазната отъ 214 лева закъснелъ данъкъ по испълнителния листь отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия.

г. Плѣвенъ 23 Юлий 1897 г.

Дѣло № 69/97 г. 1—61—2

П. С. Приставъ; П. Д. Въловъ.

№ 2861

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Плѣвен. Гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Вълче трънското землище а именно:

1) Нива 2 декара 7 ара, въ мѣстностьта „Мамушево бранище“ оцѣнена за 7 лева;

2) Нива 15 декара 7 ара въ мѣстностьта „Трьсть“ оцѣнена за 46 лева;

3) Нива 2 декара 2 ара, въ мѣстностьта „Мамушево бранище“ оцѣнена за 7 лева;

4) Нива 8 декара 8 ара, въ мѣстностьта „срѣщу пордимъ“ оцѣнена за 25 лева и

5) Нива 5 декара 6 ара, въ мѣстностьта „краището оцѣнена за 16 лева.

Горниятъ имотъ принадлѣжи на Петръ Печковъ отъ с. Вълчи трънъ не заложенъ продава се по взисканието на Михалъ Данковъ отъ с. Вълчи трънъ за 140 л. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнтиелния листь № 3142 на Плѣвен. Окол. Мир. Съдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 12 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 380 1897 г. 2—50—2

П. Съдеб. Приставъ: П. Д. Въловъ.

№ 2862

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Плѣвен. Гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Вълчи трънското землище а именно:

1) Нива 6 декара 4 ара, мѣстностьта „Тополата“ оцѣнена за 19 лева;

2) Нива 8 декара мѣстностьта „полето-тръста“ оцѣнена за 24 лева;

3) Нива 7 декара 3 ара, мѣстностьта „мечкатовецъ“ оцѣнена за 22 лева и

4) Нива 9 декара 8 ара мѣстностьта „краището“ оцѣнена за 28 лева.

Горнитѣ имоти принадлѣжатъ на Колю Божиновъ отъ с. Вълчи трънъ не заложени продаватъ се по взисканието на Михалъ Донковъ отъ с. Вялчи трънъ за 135 л. лихвите и разноскитѣ по испълнителния листь № 676 на I Плѣвен. Мировий Съдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 12 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 301 1897 г. 2—51—2

П. С. Приставъ: П. Д. Въловъ.

№ 2863

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Плевѣн. гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Вълчи трънското землище а именно:

1) Нива около 7 декара, въ мѣстностьта „малко барище“ оцѣнена за 35 лева

Горниятъ имотъ принадлѣжи на Ангелъ Божиновъ отъ с. Вълчи трънъ не заложенъ продава се по взисканието на Михалъ Донковъ отъ с. Вълчи трънъ за 49 л. 65 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листь № 673 на I Плѣвен. Мир. Съдия.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 12 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 172 1897 г. 2—52—2

П. С. Приставъ: П. Д. Въловъ.

№ 5181

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Нива въ Бохотското землище, мѣстностьта „Ральовски пѫть“ 6 декара оцѣнена за 40 лева.

2) Нива сѫщото землище, мѣстностьта „печинякъ“ 4 декара 3 ара оцѣн. 20 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнкитѣ.

Имотътъ е собственъ на Миро Бѣневъ отъ с. Бохотъ, продава се за удоздетворение искътъ на хазната 64 л. 66 ст. закъснѣлъ данъкъ испълнителни листь отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 39/97 г. 2—53—2

П. С. Приставъ, Плѣв. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ.

№ 5183

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Нива въ Бохотското землище, мѣстностьта „пането“ 8 декара оцѣн. 70 лева;

2) Нива сѫщото землище мѣстностьта „Мали печенякъ“ 6 декара 2 ара оцѣн. 50 лева;

Нива сѫщото землище мѣстностьта „Пането“ 5 декара 20 л.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнкитѣ, имота е собственъ на Бенко Китовъ Ангеловъ отъ с Бохотъ не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на хазната отъ 146 л. 77 ст. закъснѣлъ данъкъ, по испълнителния листь отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдъ.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год

Дѣло № 27/97 г. 2—54—2

П. С. Приставъ Плѣв. Окр. Съдъ П. Д. Въловъ

№ 5191

Извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр Плѣвенъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ:

1) Половинъ нива. Бохотското землище мѣетносьта „Двуковъ орманъ“ 10 декара оценена 92 л. 11 ст.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнката.

Имотътъ е собственъ на Петръ Андреовъ отъ с. Бохотъ, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Хазната отъ 92 л. 11 ст. закъснелъ данъкъ по испълнителния листъ отъ Плѣвн. окол. мир. съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

Дѣло № 45/97 г. 2—58—2

П. С. Приставъ Плѣвн. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ

№ 5193

Извѣстявамъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующиятъ недвижимъ имотъ:

1) Нива, Ззальовския районъ, мѣстностьта „Подъ-Село“ 5 декара оцѣнена 70 лева.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнката.

Имотътъ е себственъ на Маринъ Моновъ отъ с. Згальовецъ, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Хазната отъ 56 л. 75 ст. закъснелъ данъкъ по испълнителния листъ отъ I Плѣвн. мир. съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

Дѣло № 163/95 г. 2—59—2

П. С. Приетавъ Плѣвн. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ

№ 5207

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ:

1) Нива, Тучинското землище, мѣстностьта „Крачунови круши“ отъ 8 декара оцѣнена 50 лева

Наддаването ще почне отъ оцѣнката.

Тоя имотъ е собственъ на Кунчо Пенчовъ отъ с. Тученица, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Хазната отъ 49 88/100 л. закъснелъ данъкъ по испълнителни листъ отъ Плѣвн. окол. мир. съдъ.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

Дѣло № 149/97 г. 2—60—2

П. С. Приставъ Плѣвн. Окр. Съдъ П. Д. Въловъ

№ 5185

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти.

1) Нива тученишкото землище, мѣстностьта „подъ Бохотъ“ 24 декара 7 ара оцѣн. 240 лева;

2) Нива сѫщото землище мѣстностьта „кайрака“ 9 декара 2 ара оцѣн. 48 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнкитѣ.

Имотътъ е собственъ на Кито Пенчовъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на хазната отъ 288 л. 67 ст. закъснелъ данъкъ по испълнителния листъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 163/97 г. 2—55—2

П. С. Приставъ Плѣв. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ

№ 5187

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстния вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Нива Тученишкото землище мѣстностьта „срѣщу Бохотъ“ 4 декара оцѣн. 40 лева;

2) Нива сѫщото землище мѣстностьта „на края“ 4 декара 5 ара оцѣн. 41 лев.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнките.

Имотътъ е собственъ на Нейко Вълчовъ отъ с. Тученица не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на хазната отъ 74 лева 81 ст. закъснѣлъ данъкъ по испълнителний листь отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия

г. Плѣвенъ, 18 Мартъ 1898 год.

Дѣло № 152/97 г 2—56—2

П. С. Приставъ Плѣв. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ

№ 5189

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр, Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти:

1) Нива въ Тученското землище въ мѣстностьта „Спаиското“ 12 декара оцѣн. 100 лева.

Наддаването ще се почне отъ оцѣнката.

Имотътъ е собственъ на Кучо Лишовъ отъ с. Бохотъ не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на хазната отъ 100 л. 23 ст. закъснѣлъ данъкъ по испълнителния листь отъ Плѣв. Окол. Мир. Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

Дѣло № 40/97 г 2—57—3

П. С. Приставъ Плѣв. Окр. Съдъ: П. Д. Въловъ.

№ 9246

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ.

1) Нива, „Бохотско землище“ мѣстностьта „Келифаръ“ 5 декари оцѣнена 55 лева и 36 ст.

Наддаването ще почне отъ първон. цѣна.

Имота е собственъ на Печо Въловъ отъ с. Боходъ и се продава за удовлетворение искътъ на хазната отъ 52 лева 38 ст. закъснелъ данъкъ по испълнителенъ листъ № 1140 отъ първи Плѣв. Мирови Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 г.

пом. С. Приставъ: П. Д. Въловъ 2—69—2

№ 8413

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 денъ отъ послѣдното двукратно обнародване настоящито въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ на публичнъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ:

$^2/_3$ лозе, въ Бохотско землище, мѣстностьта „Илиово бранище“ 2 дек. оценена 75 лева.

Наддаването ще почне отъ първон. цена.

Имота е собственъ на Ив. Ил. Гадъларовъ отъ с. Бохотъ продава се за удовлетворението искътъ на хазната отъ 74 лева 82 ст. закъснелъ данъкъ, по испъл. листъ № 1151 отъ първи Плѣв. Мир. Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

пом. С. Приставъ: П. Д. Въловъ 2—63—2

№ 8414

Извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ последното двукуатно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитъ недвижимъ имотъ.

1) Една градина въ с. Вълчи-трънъ мѣстноста „Шаварна отъ полвинъ декаръ оцѣн 30 л.

Наддаването ще почне отъ първоначална цѣна

Имота е собственъ на Хинчо Игнатевъ отъ с. Вълчи-трънъ не е заложенъ и се продава за удовлетворение искътъ на хазната отъ 22 л. 28ст. закаснелъ данъкъ по испъл. листъ № 2117 отъ първи Плѣвенски Мирови Съдия

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 год.

пом. С. Приставъ П. Д. Въловъ 2—64—2

№ 8416

Извѣстявамъ, че слдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстни вѣстникъ ще се продава на публиченъ тръгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ въ Вълчи-трънско землище:

1) Нива 18 декара мѣстностьта „Поляната“ оцѣнена 360 лева.

Наддаването ще почне отъ оценката.

Имота е собственъ на Никола Петковъ отъ с. Вълчи-търнъ не е заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на хазната отъ 517 л. и 11 стот. закъснелъ данъкъ по испълнит. листъ № 1839 отъ първи Плѣв. Мирови Съдия.

г. Плѣвенъ 18 Мартъ 1898 г.

П. С. Приставъ: П. Д. Въловъ. 2—65—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвенъ